

концентрира праната отъ въздуха и да я отправи къмъ раната си. За да постигнете такава воля, тръбва да бъдете безпощадни къмъ погръшките си — не да се критикувате, но да констатирате нѣщата така, както сейзомографътъ отбелязва земетресенията, както свѣточувствителната плоча на фотографията отпечатва образите. Не бивайте слѣпи къмъ погръшките си, но ги изправяйте! Какъ ще изправяте погръшките си? — Посетете едно музикално училище и ще видите, какъ учительъ поправя ученика си. Двамата свирятъ, и ако ученикътъ сгрѣши нѣкѫде, учительъ казва: Не свиришъ върно. Започни отново! И двамата започватъ отново. Щомъ ученикътъ изправи погръшката си, учительъ казва: Продължавай нататъкъ, вземи другата позиция! — Като сгрѣши, тръбва ли ученикътъ да свали лжка отъ цигулката, да заплаче и да каже: Учителю, простете ме, сгрѣшихъ. — Нѣма защо да плаче, да прекърсява свиренето. Той тръбва да върви напредъ.

И тъй, като направите една погръшка, не оставяйте цигулката и лжка настрана, но продължавайте, правете опитъ следъ опитъ, докато най-после тоноветъ на вашата цигулка се слѣятъ съ тоноветъ на цигулката на вашия учитель. Следъ това продължавайте напредъ. Какво е цигулката за човѣка? — Цигулката представя човѣшкото тѣло. Какво правятъ ученицитъ по музика? — Като не имъ върви, тѣ продаватъ цигулката си. Пазете све-